

[Niin-Hansen.]

hvis det bliver gjort for stærkt. Jeg tror da, en af grundene til, at forholdet imellem De Forenede Stater og Europa ikke er tilstrækkelig godt — ikke er så godt, som det burde være i Europas og i vor egen interesse — er, at man igennem mange år fra forskellig side har oparbejdet og søgt at oparbejde en stemning imod USA, uden at den har haft noget reelt grundlag. Jeg tror altså, at der er megen fornuft i, at vi beskæftiger os med de ting, som er mest nærværende for os.

Hr. Arentoft kom ind på et par af dem. Jeg skal ikke gøre yderligere bemærkninger til spørgsmålet om ØK; dér forstår jeg, at vi er ganske enige om, at det er en urimelig måde, hvorpå man bl. a. i tv har mistænkeliggjort denne store danske virksomhed uden at have nogen baggrund for det. Jeg kan kun udtale min glæde over, at disse angreb ikke er ført videre her. Der er jo heller ikke nogen baggrund for at gøre det, og jeg håber, at hverken det høje ting eller regeringen tænker på at videreføre noget, der kun har karakter af mistænkeliggørelse af en stor dansk virksomhed.

På et par andre punkter er jeg ikke helt enig med hr. Arentoft. Når hr. Arentoft taler om, at u-landshjælpen helt skal bortfalde, så kan jeg henvide til bemærkninger, der er fremsat fra anden side. Det er rimeligt og rigtigt, at man tager hensyn til evneprincippet i forbindelse med u-landshjælpen, men det er et led i dansk politik at yde bistand til andre. Jeg må også mene, at det er i overensstemmelse med den opfattelse, der svarer til dansk mentalitet, at man ikke ser med ligegyldighed på, hvordan andre lever.

Jeg kan heller ikke acceptere, hvad der blev sagt af hr. Arentoft om udenrigstjenesten. Det, hr. Arentoft vil, er jo faktisk at nedlægge hele udenrigstjenesten. Hr. Arentoft sagde, at så var der ingen, der ville blive fornærmede i udlandet, hvis man nedlagde alle ambassaderne. Det er dog vist en påstand, der næppe kan stå for en nærmere prøvelse. Jeg tror heller ikke, det vil være rigtigt at gøre det over for det erhvervsliv, der jo er stærkt afhængigt af, at vi hvert fald har en udenrigstjeneste. Derimod er det da muligt, at den kunne gøres billigere, moderniseres, alt det kan man se på, men ligefrem en nedlæggelse af udenrigstjenesten tror jeg ville bevirke, at de penge, vi i første

omgang vandt, ville vi i næste omgang tabe, fordi udenrigstjenesten varetager interesser, som dansk erhvervsliv og vi andre er stærkt interesserede i at få fremmet.

Til sidst skal jeg vende mig til det dagsordensforslag, som hr. K. B. Andersen har fremsat. Den konservative folketingsgruppe kan give tilslutning til det. Vi gør det med glæde, fordi det opfylder det, vi gerne vil have, nemlig at man her ved denne første udenrigsdebat efter et nyvalg får fastlagt politikken på de hovedområder, hvorom vi ved at der er en strid her i landet og andre steder, altså fastlæggelsen af NATO-politikken og EF-politikken. Det kan vi give tilslutning til.

Må jeg sige til hr. Arentoft, der i et gruppemøde skulle overveje sagen, at dette har jo ikke noget som helst at gøre med, hvorvidt man kan lide dagsordensforslag eller ikke. Jeg håber sandelig, at fremskridtspartiet meget stærkt vil overveje, om det ikke netop nu er på tide, at man tager medansvaret for en politik i stedet for at holde sig ganske udenfor. Det er jo ikke en dagsorden om et ganske ligegyldigt spørgsmål. Det er en dagsorden, hvori man bestemmer, hvilken politik man skal føre, og jeg kan da ikke tænke mig, at de 27 medlemmer i fremskridtspartiets gruppe alle ønsker at stå uden for de allermest væsentlige punkter i dansk politik, som er angivet i det forslag, der er fremkommet her.

Som jeg sagde i mit tidligere indlæg, kunne vi have ønsket en lidt anden affattelse af det punkt, der vedrører NATO, og efter hr. K. B. Andersens egne bemærkninger synes jeg egentlig, man kunne have sagt det samme på en positiv måde ved at sige, at man betragter samarbejdet inden for alliancen som det realistiske grundlag for vores sikkerhedspolitik og for afspændingspolitikken. Men den begyndende sætning, der står, skal vi ikke rette indvendinger imod efter den fortolkning, hr. K. B. Andersen selv har givet. Hr. K. B. Andersen sagde i sit allerførste indlæg netop i forbindelse med denne formulering, at det jo ikke er nogen evig løsning, og det, hr. K. B. Andersen mente dermed, var, at vi jo ikke kan vide, hvad der sker i år 2000 eller år 2025. Det er umiskendelig rigtigt. Når vi når helt derhertil, vil vi jo endda være i den skrækkelige situation efter alle beregninger at dømme, at